

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 21 grudnia 1946 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o dodatku ćwiczebnym dla żołnierzy, pełniących czynną służbę wojskową.

Na podstawie art. 30 dekretu z dnia 14 lutego 1946 r. o uposażeniu wojskowych (Dz. U. R. P. Nr 7, poz. 59) w brzmieniu ustalonym dekretem z dnia 19 sierpnia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 45, poz. 260) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla żołnierzy Wojska Polskiego pełniących czynną służbę wojskową — za czas udziału w ćwiczeniach, ostrych strzelaniach,

manewrach, koncentracjach, zawodach, mających na celu wyszkolenie wojska poza swym garnizonem, oraz za czas przydzielenia do obozów przysposobienia wojskowego i wychowania fizycznego poza swym garnizonem — ustanawia się dodatek ćwiczebny.

§ 2. Prawo do dodatku ćwiczebnego przysługuje następującym żołnierzom i w następującym wymiarze dziennie:

- a) oficerowie 50 zł.
b) podoficerowie zawodowi
i nadterminowi 20 „
c) podoficerowie, starsi szeregowcy i szeregowcy zasadniczej służby wojskowej 5 „

§ 3. Wyłączeni od prawa do dodatku ćwiczebnego są wojskowi rezerwy powołani na ćwiczenia wojskowe.

§ 4. Żołnierzom, pobierającym dodatek ćwiczebnny na mocy niniejszego rozporządzenia, nie służy prawo do diet za czas podróży służbowej poza swym garnizonem.

§ 5. Dodatek ćwiczebnny jest należnością

dzienną, t. j. za pełną dobę przebywania żołnierza na ćwiczeniach poza swym garnizonem, licząc od dnia i godziny wymarszu do dnia i godziny powrotu do swego garnizonu.

§ 6. Dodatek ćwiczebnny płatny jest miesięcznie z dołu wraz z uposażeniem.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 sierpnia 1946 r.

w/z Minister Obrony Narodowej:
Marian Spychalski

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski